

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ต้นเหตุของปัญหาอยู่ที่ภavana

ปัญหาอินเตอร์เน็ตมีหรือเปล่าวันนี้ ไม่มีหรือ ปัญหาอินเตอร์เน็ตมาจากทางสหรัฐ มาบ่อย ๆ เริ่มมีปัญหา เราก็ได้เคยพูดอยู่เสมอมาว่า การช่วยชาติคราวนี้โดยทางการเทศนา ว่าการนี้ รู้สึกว่าการถามการตอบปัญหาบกพร่องมาก เราบอก มีแต่เทศน์ เทศน์มันไป กลาง ๆ ปัญหามันชอกแซกชิกแซกตามความรู้สึกของแต่ละคน ๆ เมื่อออกมาแล้วก็ทำให้เกิดสะตูดใจ เป็นคติเครื่องเตือนใจ ระลึกไว้ไม่ค่อยลืมนะ แล้วก็พยายามเอานั้น มาเป็นคติเตือนตนเสมอ ปัญหาเป็นอย่างนั้นนะ ปัญหามันชอกแซก การเทศน์ไปเรื่อย ๆ แต่ปัญหาออกมาจากความรู้สึกของคนจำนวนมาก แล้วแต่ใครจะมีความรู้สึกยังไงออกมา การตอบก็ตอบไปตามทางของปัญหามา

การเทศน์ในคราวนี้เป็นเวลาตั้งห้าหกปี เราก็มองเทศน์เต็มเม็ดเต็มหน่วยในธรรมทุกชั้น แต่ที่บกพร่องเห็นได้อย่างชัดเจนก็คือการถามการตอบปัญหาไม่ค่อยมี ส่วนมากไม่มีผู้ถามนั่นแหละ คือการพูดทั้งนี้เราไม่ได้คุย ไม่มั่นนะ พูดตามหลักความจริง เมื่อมีผู้ถามมากน้อยมันก็ต้องได้ตอบได้รับความเข้าใจเป็นลำดับลำดับไป แล้วปัญหาก็เป็นชั้นเป็นภูมิเหมือนกัน ถ้าปัญหาพื้น ๆ ก็พูดกันพื้น ๆ ตอบเป็นพื้น ๆ ตามชั้นตามตอนของปัญหา ถ้าปัญหาละเอียด ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องธรรมะสูงเท่าไร การโต้การตอบก็ไปตาม ๆ กัน ตาม ๆ กัน ทีนี้ผู้ฟังก็ได้รับความเข้าใจเป็นลำดับลำดับ

ในครั้งพุทธกาลยังมี เวลาพระพุทธเจ้าทรงรับสั่งถามตอบปัญหากับพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาเฝ้า ผู้ที่นั่งฟังอยู่นั้นได้สำเร็จมรรค ผล นิพพาน คือไปสะตูดเอาอย่างจริงจัง ๆ ก็ผางขึ้นเลย นั่นละอย่างนั้น การเทศน์คราวนี้จึงรู้สึกว่าบกพร่องทางปัญหามาก ให้เหมาะจริง ๆ ก็คือ ให้มีปัญหาทุกชั้น ๆ ไป การตอบรับปัญหานี้มันจะเป็นคู่เคียงกันไป ๆ ถามมาปั๊บก็ออกช่องถามมา ออก ๆ ๆ ผู้ฟังก็ได้รับประโยชน์ ธรรมของพระพุทธเจ้านี้ลึกซึ้งมากที่สุดที่เดียว เกินกว่าคนธรรมดาเราจะเข้าออกเข้าใจ และเข้าใจในธรรมเป็นชั้น ๆ จนกระทั่งถึงที่สุดของธรรม เพราะละเอียดมากที่สุดที่เดียว แม้แต่ธรรมขั้นพื้น ๆ ก็ละเอียด สำหรับคนหนา ๆ อย่างสัตว์โลกพวกเรา

เรื่องการภavnานี้จะเป็นเรื่องที่เกิดปัญหานั้น ต้นเหตุของปัญหาอยู่ที่นั่น ต้นเหตุของการละกิเลสเป็นลำดับลำดับ และต้นเหตุของการละชั่วทำดีอย่างฝังใจ จะออกจาก

ด้านจิตตภาวนา เพราะจิตตภาวนานี้ในสนามรบเป็นแหล่งแห่งข้าศึกต่อกันกับธรรมบนเวทีคือหัวใจ กิเลสก็อยู่ที่หัวใจ ธรรมะเกิดอยู่ที่หัวใจเหมือนกัน ระหว่างธรรมะกับกิเลสต่อกรกันนั่นแหละ มันจะมีเรื่องแปลก ๆ ต่าง ๆ เหมือนกับดอกไม้ไฟกระเด็นออกมา ๆ แล้วจับได้ ๆ

ปัญหาจึงมักเกิดอยู่เสมอ ผู้เริ่มต้นภาวนาก็มี มีไปตามส่วน ยิ่งภาวนาถึงธรรมขั้นสูงเข้าเท่าไรนี้ หัวใจนี้เป็นสนามรบแห่งปัญหาระหว่างกิเลสกับธรรมต่อกรกัน เรื่องการภาวนาจึงสำคัญมากทีเดียว ธรรมพระพุทธเจ้าลึกลับ ๆ อย่างนั้นละ คือไม่มีใครสนใจเปิด ทั้ง ๆ ที่ท่านทรงสอนไว้เรียบร้อยแล้ววิธีการเปิด เหมือนที่เราเปิดจอกเปิดแหนออกจากน้ำที่ปกคลุมสระ ซึ่งมีน้ำเต็มอยู่ในนั้นออกเรื่อย ๆ เราจะเห็นน้ำที่อยู่ใต้ พวกจอกพวกแหนมันปกคลุมอยู่ข้างบน น้ำอยู่ข้างล่าง เวลาเปิดออกลงไปเราจะเห็นน้ำอยู่ข้างใต้ เปิดออกกว้างเท่าไรยิ่งเห็นชัดเข้าไป ๆ เปิดกว้างเท่าไรน้ำก็ยิ่งชัดขึ้น ฟาดจอกแหนที่ปกคลุมออกหมดโดยสิ้นเชิง น้ำจ๋าเลย น้ำอมตธรรมจ๋า อยู่ในสระคือหัวใจ หัวใจเท่ากับสระน้ำ จอกแหนเท่ากับกิเลส ธรรมเท่ากับน้ำ เปิดออก ๆ มันก็เห็นอยู่ที่นั่นแหละ

เห็นทางภาคปฏิบัติไม่ได้เหมือนทางภาคปริยัตินะ ภาคปริยัติไม่ค่อยสะดวกใจ ไม่ว่าท่านว่าเรา เรียนไปท่านว่าธรรมะขั้นใด ๆ ก็ฟังไป ๆ จนกระทั่งถึงนิพพานมันก็ไม่สะดวกใจไม่ถึงใจนะ คือจำไปเฉย ๆ ท่านว่านิพพานก็คาด ๆ ไป ดันเตาไป สงสัยไปเรื่อย ๆ ความที่จะแนใจในปริยัตินี้รู้สึกว่ามีน้อยมากในบุคคลหนึ่ง ๆ จะได้ผลประโยชน์จากปริยัติออกมาเพราะความสะดวกใจ ๆ เวลาเรียนไปนี่มีน้อยมากนะ ไม่ว่าท่านว่าเรา แต่เวลาออกปฏิบัตินี้มันติดกัน พอออกปฏิบัติเรียกว่าเข้าหาต้นตอเรื่องข้าศึกกับธรรมอยู่ที่หัวใจ นั่นละสนามรบจึงอยู่ที่หัวใจ

เวลาจ่อเข้าไปนั่นเรียกว่ามหาเหตุ มันจะได้เหตุได้ผลขึ้นมา รู้เรื่องขึ้นมาเรื่อย ๆ ๆ ที่นี้ปัญหาก็เกิดขึ้นละซี เกิดขึ้นในระยะเดียวกันตามลำดับลำดับ ธรรมละเอียดเท่าไร ปัญหาก็ยิ่งละเอียดไปโดยลำดับลำดับ นี่ละการภาวนา เราพูดตรง ๆ ตามหลักความจริง ไม่ค่อยเห็นมีใครพูดเรื่องภาวนา ก็มีหลวงตาบัวฝึบ้าองค์เดียวนี่ละพูดทั่วประเทศไทย ยังออกนอกโลกด้วยเวลานี้ พูดได้อย่างอาจหาญชาญชัยทีเดียว ไม่ได้มีความสะทกสะท้านว่าเราพูดเพียงคนเดียวจะสะทกสะท้าน บอกตรง ๆ เลยบอกไม่มีเลย เพราะความรู้อันนี้มันครอบคลุมหมดแล้วจะเอาอะไรมา มี ครอบครองมูตรกองคุณอยู่ เป็นส้วมเป็นถ่านอยู่ในวัฏจักรนี้ ล้วนแล้วแต่กองมูตรกองคุณในสายตาของธรรม ธรรมดูแล้วจะไปขยะเขยงที่ตรงไหน อันไหนว่าสูงอันไหนว่าต่ำ มันเหวี่ยงไปเสียหมดทุกอย่างแล้ว

นี่ละภาคปฏิบัติ เกิดผลขึ้นมาอย่างนี้แหละ พระพุทธเจ้าก็เกิดอย่างนี้ก่อนใครทั้งหมด เป็นศาสดาขึ้นมาจากสนามรบที่หัวใจ ระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกันตรงนั้นๆ พอเปิดออกหมดแล้วก็จำขึ้นมาเลย อาโลโก อุทปาติ คือสว่างจ้าอยู่ตลอดเวลา ไม่มีกลางวันกลางคืน จึงว่า อาโลโก อุทปาติ นั้นละเกิดขึ้นจากการภาวนานะ ที่นี้การภาวนาซึ่งเป็นรากเหง้าเค้ามูลสำคัญของศาสนาไม่ค่อยมีใครสนใจ มีน้อยมากทีเดียว ผู้สนใจทางด้านภาวนา ซึ่งจะเอาเหตุเอาผล เอาหลักความจริงขึ้นมาครองในหัวใจเรา เพราะการปฏิบัติรู้เห็นอะไรมันเป็นสมบัติของเราล้วนๆ นะ

ไม่เหมือนเราไปเรียน เรียนที่ไหน ๆ มันก็ได้แต่ความจำมา ความจริงไม่ได้มา แต่ภาคปฏิบัตินี้ได้ความจริงมาพร้อม ได้ความจำมาเสียก่อนมาเป็นแบบเป็นฉบับ เป็นแบบแปลนแผนผัง แล้วก็เดินตามแบบแปลนแผนผังคือปริยัติที่เราเรียนมานั้น เป็นภาคปฏิบัติขึ้นมา ที่นี้ผลเป็นของตัวๆ ละที่นี้ สงบร่มเย็นมากน้อยเห็นประจักษ์กับใจของตัว ละกิเลสได้มากน้อยรู้ขึ้นมาๆ โดยลำดับลำดับภายในหัวใจของผู้ภาวนานั้นแล เราจึงได้เดือนเสมอ นี่ยิ่งแก่มากเข้าไปเท่าไรๆ ก็ยิ่งเป็นห่วงเป็นใยโลกสงสารมากนะ แทนที่จะมาห่วงตัวเอง เราพูดจริง ๆ บอกว่าเราไม่มีเลย ฟังแต่ว่าไม่มีเลยซิ มีแต่ความเมตตาสงสารครอบโลกธาตุ

เพราะฉะนั้น จึงไม่สนใจกับคำที่ว่าจะตำหนิติชม จะมาโจมตีเราวิธีไหนเราไม่สนใจทั้งนั้นละ เพราะมันมีตั้งแต่บุตรแต่คุณโปะขึ้นมานี่ โปะขึ้นมาแล้วก็มาติดหน้าตัวเอง โยนบุตรขึ้นไปข้างบนฟาดลงมาติดหัวตัวเอง โยนขึ้นไปหาอะไร โยนขึ้นไปใส่ฟ้า ฟ้าอยู่ที่ไหน ฟ้ามันก็คือหัวเรานี้ มันฟาดหัวเรานี้เสีย นี่การตำหนิตินินทาคนอื่น ยิ่งเป็นความเพ่งโทษเพ่งกรรมเป็นนิสัยฝังลึกด้วยแล้ว ยิ่งสร้างตั้งแต่ความชั่วช้าลามกเข้าไปใส่ตัวๆ ตลอดเวลานี้เราพูดถึงสำหรับเรา เราพูดจริงๆ มันจวนจะตาย เปิดให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่าพุทธศาสนาเป็นยังไง หลอกโลกมาหรือ พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาหลอกโลกหรือ สงฆ์สาวกทั้งหลายหลอกโลกหรือ เราปฏิบัติมานี้เราไม่ได้หลอกเรา แล้วทำไมจะไปหลอกโลกได้วะ

เราปฏิบัติออกมาจริงๆ เห็นจริงๆ พูดออกมาอย่างไม่เคยสะทกสะท้านกับสิ่งใดไม่สนใจ เอาแต่ความจริงที่เห็นทุกสิ่งทุกอย่างแล้วออกพูดๆ ไม่ว่าจะชั่วว่ดี ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ตรงไปตรงมาอย่างนี้แหละ เพราะฉะนั้นเราถึงได้พูดถึงเรื่องว่า ใครจะมาตำหนิติเตียนเรา หรือโจมตีเราแบบไหนเราไม่เคยสนใจ เพราะอันนี้มันเป็นกองบุตรกองคุณ พูดให้มันชัดเสียอย่างนี้เลย ธรรมชาตินั้นไม่ใช่วิสัยอันนี้จะเข้าไปถึงได้นะ เราจึงไม่สนใจ แต่สิ่งใดที่มันจะกระทบกระเทือนแก่ส่วนรวมนั้นเราเตือน เตือนผู้โจมตีมา หรือผู้หาเรื่องหาราวต่างๆ มา ไม่มีชื่อมีแป ไม่มีขอบเขตเหตุผลอะไรเลย มีแต่เจตนาร้าย

แล้วพุ่งเข้ามา ๆ ฟันเข้ามา แทะเข้ามา ทั้งสั้นทั้งคมตีตะเข้ามาไม่มีเหตุผล อย่างนั้นมี
เดือนบ้าง อะไรที่มันจะกระทบกระเทือนกับส่วนรวม

เช่น อย่างการ์ตูนเขาเขียนมา เมื่อวานนี้เราก็ได้พูดแล้ว การ์ตูนอันนี้ที่ออกมาเรื่อง
ของคุณทองก้อน นี้ผิดจากความจริงเราก็บอก สอนลูกสอนหลาน เพราะเราไม่มีส่วนใดที่
จะได้จะเสียจากนี้ เป็นธรรมที่จะมาสอนโลก หรือมาสอนโลกทั้งนั้น ๆ ผิด ถูก ชั่ว ดี
ประการใด จะไม่มีผลได้ผลเสีย ถ้าจะมีผลเสียเกี่ยวกับส่วนรวมเราก็เตือน เตือน ๆ อย่างที่
เขาเป็นการ์ตูนว่าคุณทองก้อนเป็นเจ้าก็เจ้าการ สังฆราชก็ว่าคุณทองก้อน เรียกว่ายกโทษ
คุณทองก้อน เหยียบย่ำคุณทองก้อนทั้งหมด ก็เท่ากับเหยียบย่ำทุกคนทั้งแผ่นดินผู้รักชาติ
ผู้รักษาชาติบ้านเมืองอยู่ด้วยกันนั้นแหละ จะเป็นอะไร นี่เป็นการกระเทือนอย่างหนัก

เพราะฉะนั้นเราถึงได้เตือน หนังสือพิมพ์นั้นก็เป็นลูกเป็นหลาน เป็นคนมีกิลเลส
แล้วหนังสือพิมพ์เป็นที่เชื่อถือของประชาชนคนทั้งโลก ทั้งแผ่นดินนะ เราควรจะมี
พิจารณาด้วยดี อย่าออกส้อมส้อมห้า ยกตัวอย่างเช่นอย่างที่ว่านี้ นี่คนเขาก็รู้กันทั้งโลก ว่า
ใครเป็นหัวหน้า ทุกอย่างทำงานเป็นหัวหน้า อย่างที่พวกโจมตีที่อยู่ใต้ดินเหนือดิน มันมี
หัวหน้าของมันเหมือนกัน ทำไมจึงไม่ค้นเอาหัวหน้ามันออกมาประจานบ้าง นี่หัวหน้าตัว
เก่ง ๆ หาโจมตีคนนั้นคนนี้ ตัวไม่ได้ทำประโยชน์แม้เม็ดหินเม็ดทรายเลย แต่เรื่องหาโจมตี
หาเผา หาจุดเขานั้นเต็มไปด้วย คือพวกนี้เอง ไม่เห็นตั้งขึ้นมา

แล้วคุณทองก้อนแกเป็นคนของชาติ เป็นผู้รักษาชาติบ้านเมืองแทนพี่น้องชาวไทย
เราทั้งประเทศ โดยให้เธอเป็นคนนำ เป็นผู้นำออกเกี่ยวกับการอุ้มชาติบ้านเมือง คัดค้าน
ต้านทานสิ่งใดที่จะเป็นภัยต่อชาติบ้านเมือง ก็ทำหน้าที่ของผู้รักษาตริภคณาไปโดยลำดับ
ลำดับมา แล้วเหตุใดจึงจะต้องมาพูดอย่างนั้น ไม่มีเหตุมีผลเลย เราจึงบอกไม่มีเหตุมีผล ถ้า
หากว่าตำหนิคุณทองก้อนได้แล้วก็เท่ากับตำหนิคนทั้งประเทศ ตำหนิหน้าผากตัวเองด้วย
เราก็เป็นลูกคนไทย แล้วฟันหน้าผากตัวเองด้วย ไม่เกิดประโยชน์อะไร จึงได้เตือนไป ว่า
หนังสือพิมพ์นี่เป็นที่ยอมรับของคนทั้งประเทศด้วยความเชื่อถือ ขอให้ออกมาโดยมีเหตุมี
ผลทำอะไรก็ดี

แม้แต่การ์ตูนแต่ก่อนก็มีแต่ความตลกขบขันธรรมดา ๆ การ์ตูนนี้มีมาเรื่อย ๆ ถึงจะ
พูดยังไง ๆ ก็ไม่มีใครถือ มันเป็นการ์ตูนที่ตลกธรรมดา แต่การ์ตูนที่มาเกี่ยวกับคุณทอง
ก้อนนี่เป็นการกระเทือนหัวใจของชาติไทยทั้งชาติเลย ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เป็นความ
เสียหายอย่างมากมาย เหมือนคุณทองก้อนเป็นมหาโจรมหาภัย ออกมาเขาถึงได้มาขี้

ขยำใส่คุณทองก้อนคนเดียว ทั้งๆ ที่คุณทองก้อนทำประโยชน์แก่โลกแก่สงสาร แทบเป็น
แทบตาย

จึงต้องเตือนหนังสือพิมพ์ ผิด บอกว่าลูกหลานต่างคนก็มีกิเลส แต่ขอให้มีความ
ในใจ พิจารณา ผิด ถูก ชั่ว ดี ประการใด ควรตำหนิตชมประการใดให้มีเหตุมีผลตำหนิต
ชมกันมา อย่าทำสู่มสู่มหัว เช่นอย่างทำกับคุณทองก้อนนี้เป็นการกระทบกระเทือนต่อคน
ทั้งแผ่นดิน จะพูดว่ากระเทือนกับหลวงตาด้วย พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ด้วยก็ได้
เพราะหลักนี้เป็นหลักที่ถูกต้องแม่นยำ ที่คุณทองก้อนนำมาปฏิบัติอยู่เวลานี้เอาออกจาก
หลักพุทธศาสนา รักชาติ สงวนชาติ ปฏิบัติต่อชาติ กีดกันสิ่งใดที่จะเป็นภัยต่อชาติ ซึ่งเป็น
สมบัติอันล้ำค่าของคนไทยทั้งแผ่นดิน แล้วคุณทองก้อนก็ทำหน้าที่นั้น แล้วบรรดาลูกศิษย์
ลูกหา หรือบริษัทบริวารซึ่งเป็นเพื่อนเป็นฝูงกันทั้งประเทศก็ดำเนินตามคุณทองก้อน

เมื่อมันกระเทือนก็ต้องกระเทือนไปทั้งหมด เราจึงได้เตือนหนังสือพิมพ์ การ์ตูนก็
ตาม การ์ตูนก็คนเขียนขึ้นมา เมื่อผิดก็ต้องบอกว่าผิด จึงได้เตือนว่าลูกหลานอย่าพากันทำ
นะต่อไป ขอให้พิจารณานะ นี่จะโจมตีหลวงตาบ้างมาก็ให้โจมตีมาเลย หลวงตาบัวไม่สะทก
สะท้านกับสิ่งใดเพราะเอาธรรมมาสอน ผิดตรงไหนก็บอกว่าผิด ถูกตรงไหนบอกว่าถูก เรา
ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับโลกกับสงสาร ภายในหัวใจเราไม่มีเลย เรามีตั้งแต่ความเมตตา
สงสารล้วนๆ จึงสอนโดยตรง ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก คำแพ้คำชนะในหัวใจเราไม่มี
ต่อสัตว์โลกนะ มีแต่ความเมตตาสงสารทั้งนั้น

เราจะเอียงคนนั้นเอียงคนนี้ เอียงคณะไหนไม่ได้ ใครไม่ดีบอกไม่ดี ใครดีบอกว่าดี
แขนซ้ายเป็นแผล มันไม่ดี หายามาใส่ แขนขวาดืออยู่ไม่ต้องหายามาใส่ แต่บำรุงหรือรักษา
ด้วยกัน เสมอกัน นี่ฝ่ายไหนที่ไม่ดีในคนไทยด้วยกัน ก็คืออวัยวะของชาตินั่นเอง ใครไม่ดีก็
ตำหนิคคนนั้น ให้ไปพยายามดัดแปลงแก้ไขให้ดี เพื่อจะเข้ากับอวัยวะส่วนใหญ่คือชาติ
บ้านเมืองเราได้ด้วยความสะดวกสบาย อย่าทำลายชาติ อย่าทำลายอวัยวะของตัวเองไม่
ถูกต้อง เราก้เตือนไปอย่างนี้ๆ

สำหรับเรานี้ใครจะมาตำหนิตเตือนอะไรๆ ก็ตามตามที่ได้ยินมานั้น เราเฉยเราไม่
ค่อยสนใจละนะ ประสามูตรประสาคุณสนใจมันอะไร แต่ส่วนใดที่จะมากระทบกระเทือน
เป็นความเสียหายแก่ส่วนรวม เช่นอย่างนี้ออกการ์ตูนเมื่อวานนี้เราเตือน บอกว่าผิด อย่า
ฝันทำไปนะ บอกอย่างนี้เลย เป็นลูกเป็นหลานเป็นใครก็ตาม ก็ลูกพระพุทธเจ้า หลาน
พระพุทธเจ้า หลานครูบาอาจารย์ หรือหลานหลวงปู่บัวก็ได้ หลวงปู่บัวสอนลูกสอนหลาน
สอนเพื่อความฉิบหายที่ไหนไม่เคยมี เราสอนเพื่อความดีความดี

หลายคนไหนมันดื้อมันดำนกิดูเอาบ้างว่าเอาบ้างเป็นธรรมดา ตั้งแต่หมาไอ้ปุกก็กับไอ้หยงมันวิ่งมานี่ เรายังอยากตัมย่ำหมา แต่เรากินข้าวอิ่มแล้วหมาจึงมาวิ่งเพ่นพ่าน วันนี้เสียใจไม่ได้กินตัมย่ำหมา เราย่อมเสียก่อนแล้ว เวลาเทศน์มันวิ่งเพ่นพ่านเข้ามา เพราะฉะนั้นหมาสองตัวนี้มันจึงมักจะไต่ขึ้นอินเตอร์เน็ตอยู่เสมอ ขึ้นทางเวทีย่อยๆ มันวิ่งผ่านเข้ามาที่กำลังเทศน์

นี้ได้พูดถึงเรื่องความดีชั่ว ขอให้พี่น้องทั้งหลายพิจารณาปรับปรุงตัวเองให้เข้าเป็นอวัยวะอันแน่นหนามั่นคงของชาติไทยเรา อย่าเป็นหนอนบ่อนไส้ อย่าเป็นคนเลวร้าย เป็นมหาภัยต่อชาติบ้านเมืองไม่ใช่ของดี อย่าเห็นแก่เรื่องของบุคคล เรื่องของพรรคของพวกเขาหรือกลายเป็นเรื่องของภาคไปจะฉิบหายทั้งนั้น นี้เรียกว่าสร้างความแตกร้างแก่ชาติของตน สร้างความแตกร้างต่ออวัยวะของตน ตำหนิแขนซ้าย มาชมแขนขวา ตำหนิจมูก มาชมตาไม่ได้ อวัยวะทุกส่วนเป็นของของเรา ไม่ดีตรงไหนต้องแก้ไขตัดแปลง ไม่ใช่จะไปฟันมันให้แหลกนะอวัยวะของเราทุกส่วน

อันนี้ชาติไทยของเราใครไม่ดีก็ให้ปรับปรุงตัวเอง เพื่อความดีงามขึ้นไป นี้คือธรรมสั่งสอนโลก ใครจะฟังก็ฟัง ฟังเรื่องธรรม หลวงตาบัวไม่มีส่วนใดที่จะไปแบ่งสัดแบ่งส่วนจากอรรถจากธรรมอะไรว่าไม่เพียงพอในใจ เราพอทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ด้วยความเทิดทูนธรรมของพระพุทธเจ้า ซึ่งมากมายเป็นธรรมของเราเต็มหัวใจแล้ว เราจึงนำธรรมอันนี้มาสอนโลกด้วยความไม่สงสัย เพราะการดำเนินของเรามาไม่มีอะไรสงสัย ตั้งแต่เบื้องต้นๆ มาจนกระทั่งถึงสุดขีดของเราได้เป็นที่พอใจ จึงเอาธรรมที่แน่นอนแล้วทั้งฝ่ายเหตุที่ดำเนินมาถูกต้องแล้ว และฝ่ายผลได้เป็นที่พอใจแล้วนี้มาสอนโลก ใครจะเอา ลูกหลานคนไหนจะเอาก็เอานะ ถ้ามีนิสัยปัจจัยอยู่บ้างให้รับแก้ไขส่วนใดไม่ดี

อย่าเห็นแก่ตัวมาก อย่าเห็นแก่พรรคแก่พวกของตัวมาก เดี่ยวลูกกลมไปเห็นแก่ภาค ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วทำลายชาติทั้งนั้นแหละ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ของดี เราต้องเห็นแก่ส่วนรวม อะไรต้องคิดส่วนรวมเป็นใหญ่ จะมาคิดถึงเรื่องของบุคคลคนเดียวไม่ได้ที่เดียว ผิด คิดเห็นบุคคลคนเดียวก็คิดเห็นแก่ตัวนั้นแหละ ธรรมไม่ใช่เห็นแก่ตัว เห็นแก่ส่วนรวมเฉลี่ยเพื่อแผ้วให้ทั่วถึงกันหมด จึงเรียกว่าธรรม

ขอให้ท่านทั้งหลายพิจารณาเสีย เราเป็นลูกคนไทย ขอให้ได้ยินเรื่องงอแงๆ ทะเลาะเบาะแว้ง อวดดีอวดเด่น ทั้งๆ ที่ต่างคนต่างเลว กำลังจะเรียนวิชาหมากัดกันเข้าอีก ยังจะถือว่าเลิศเลอ หมากัดกัน เมืองไทยเราทั้งประเทศเกิดกระจองอแงที่จะทะเลาะเบาะแว้งซึ่งกันและกัน ชิงดีชิงเด่น ชิงแต่ชั่วทั้งนั้น แล้วก็หมากัดกันเหมือนหมา เขาจะหัวเราะว่า

ใจ หัวเราะก็หัวเราะชาติไทยของเรา ซึ่งมีทั้งศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาเอกของพระพุทธเจ้า ไม่สอนใครให้เป็นหมากัดกัน แต่เราเป็นลูกศิษย์ตถาคตกลายเป็นวิชาหมากัดกัน เหยียบหัวพระพุทธเจ้าต่อหน้าต่อตามันฟังไม่ได้นะลูกหลาน ให้ฟังทุกคนนะ จำกันทุกคน พูดเป็นพักๆ เอาละหยุดเพียงแค่นี้ก่อน

โยม กราบเรียนครับ คุณทองก้อนโทรมาทางวัด ว่าทาง กอ.รมน.และสันติบาล เขาเตือนว่าให้ระวังตัวในระยะนี้ มีข่าวว่าเขาจะเก็บคุณทองก้อน จึงกราบเรียนหลวงตาพิจารณาด้วยครับ

หลวงตา ใครจะเก็บคุณทองก้อน ใครซึ่งเป็นสมบัติด้วยกันกับคุณทองก้อน ให้ดูแลคุณทองก้อนให้ดี ถ้าเป็นภาษาโลก เก็บมันก่อนเลย (มีเสียงหัวเราะ) อ้าวเป็นอย่างนั้น พูดภาษาธรรม ไม่เก็บ เข้าใจไม่ใช่หรือ เราก็คือคน มันก็เป็นคน มันจะเก็บเรา เราเก็บมันเสียก่อน นี่ภาษาโลกเข้าใจไหม เราเอาภาษาโลกมาพูด ภาษาธรรมไม่เอา เข้าใจหรือ ต้องแยกต้องแยะซิ มันเก่งอะไรนักหนา เขาระวังเขาอยู่แล้วแหละคุณทองก้อนนั้น ระวังแต่ตัวมันจะลงนรกทั้งเป็นนั่นดีกว่า จะไปหาแต่ฆ่าคนนั่นฆ่าคนนี่ มันฆ่าตัวเองไม่คิดหรือ เข้าใจหรือ

เอาให้ดีนะ คุณทองก้อนเราเอาให้ดีนะ ทุกคนเป็นหูเป็นตา บรรดาพี่น้องของเรา ชาวกรุงเทพ เราเป็นเจ้าของสมบัติของชาติ เราเป็นเจ้าของของชาติ คุณทองก้อนเป็นเจ้าของของชาติ เป็นสมบัติของชาติด้วยกัน ต้องเอาให้จริงให้จัง แล้วขู่ว่าหลวงตาบ๊วจะให้กลัว โอ้ย อย่ามาขู่ ขู่ว่าทั้งโคตรหลวงตาบ๊วก็ไม่เคยกลัวเคยกลัวกับใครนะ แต่คุณทองก้อนแกจะกลัวหรือกลัวเราก็อไม่ทราบกับแกแหละ แต่ความชอบธรรมแล้ว ต้องเป็นผู้ระมัดระวังรักษา ช่วยกันรักษา เป็นหูเป็นตาสอดแทรกทุกอย่าง เข้าใจหรือ นี่ถูกต้องนะ มันขู่อย่างไรให้มันขู่มาน มันขู่มานเรามีปากเราก็อขู่มาน ไม่มีที่ขู่ขู่ไอ้หยองไอ้ก็เราไม่ว่าอะไร ฟาดลงไป

โยม ปัญหาทางอินเทอร์เน็ตครับ

วันนี้หลานขออนุญาตเล่าเรื่องที่หลานหุบเบา เชื่อตามข่าวที่โจมตีหลวงตา เพื่อเป็นคติเตือนใจแก่ผู้ที่กำลังตัดสินใจจะเชื่อตามข่าว โดยไม่วิเคราะห์พิจารณาให้รู้ถูกต้องตามข้อเท็จจริงว่าเป็นมาอย่างไร แล้วผลที่ตัวเองจะได้รับเป็นอย่างไร หลานอ่านข่าวประท้วงและโจมตีหลวงตาในเริ่มแรกที่หลวงตาช่วยชาติ โดยเหตุที่ถูกสอนมาตั้งแต่เด็กๆ ว่า อย่าไปวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับพระ ไม่งั้นจะตกนรก เลยทำให้หลานไม่สนใจติดตามข่าว แล้วก็เลยไม่รู้เรื่องความจริงว่าเป็นอย่างไร แล้วหลานก็มีทิฐิที่ผิดๆ ทำให้ไม่ทำบุญและไม่ไปฟัง

เทศน์หลวงตาทั้งที่มีโอกาสและเวลา ใครมาคุยมาชวนก็ไม่ไป ช่วงเวลาเหล่านั้นหลานก็ตื่น รับผิดชอบต่องานค้นหาแนวทางปฏิบัติเพื่อพ้นไปจากทุกข์ ไม่ว่าจะไปวัดหรือพระที่ดัง ๆ มี หนังสือออกตามร้านหนังสือทั่วประเทศ หลานไม่เคยได้รับคำตอบและแนวทางในการ ปฏิบัติเลยในเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา

จนถึงปี ๘๖ หลานได้เข้าดูอินเตอร์เน็ตค้นหาหลักธรรม ไม่ว่าจะค้นคำใดก็จะเจอใน เว็บไซต์หลวงตา จึงอ่านศึกษาธรรมและฟังเทศน์หลวงตา หลานก็ได้รับคำตอบเกี่ยวกับการ จิตตภาวนาทุกอย่าง ไปฟังเทศน์หลวงตาครั้งแรกก็เพราะมีท่านหนึ่งบอกว่า ถ้าหลาน ไปจะให้เทปและหนังสือไปฟัง ด้วยความงกของตัวเอง แล้วก็ได้นำคำสั่งสอนจากหลวงตา มาปฏิบัติ และฟังเทศน์หลวงตาถ่ายทอดทางอินเตอร์เน็ต หลวงตาก็เมตตาช่วยแก้ปัญหาที่ หลานประสบ ณ เวลานั้น ๆ ให้หลานได้ผ่านไปทีละขั้น ๆ ก้าวหน้าขึ้นไปเรื่อย ๆ และได้รับ คำชี้แจงเกี่ยวกับการช่วยชาติ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงของหลวงตา หลานก็ได้แต่น้ำตาไหล แล้วก็กราบ ๆ ๆ กราบในความเมตตาของหลวงตา

ณ ขณะนี้หลานทั้งรักและเทิดทูนบูชาหลวงตายิ่งกว่าสิ่งอื่นใด หลวงตาได้จุดเทียน ส่องสว่างขึ้นแล้ว หลานจะฝึกฝนภาวนาสู่ชีวิตเพื่อจะต่อเทียนจากหลวงตา แล้วส่งต่อคน อื่นเป็นลูกโซ่ เพื่อให้พุทธศาสนาได้ดำรงอยู่คู่กับชาติไทยตลอดกาล จากหลานผู้ตกน้ำป้อม แป้ม

หลวงตา หลวงตาได้รับทราบเรียบร้อยแล้ว ให้หลานปฏิบัติตนโดยความถูกต้อง ดังที่กล่าวมานี้ก็แล้วกัน พอ เท่านั้นละ

โยม หลวงตาเจ้าขา มีคำถามเจ้าคะ ต่อจากคราวที่แล้ว ที่มีจิตสงสัยระหว่างเรากับ เขาว่ามีตัวตนหรือไม่ เพราะว่าเกิดอาการกลัวที่นิมิตอสุภะเป็นโครงกระดูกมากอดก็เลย กลัว แล้วในจิตก็พูดขึ้นมาว่า ที่กลัวก็เพราะว่าเรายังเห็นว่าเป็นเขาเป็นเรา นี่ก็คือที่ค้างไว้ คราวก่อนคะ คราวนี้มีของใหม่มาก็คือ จากที่ได้ภาวนาเดินจงกรม คราวนี้ก็ดูนิมิตอสุภะไป ด้วย แล้วเห็นโครงกระดูกเหมือนเดิม แต่คราวนี้เนื่องจากเป็นคนที่มีจิตผาดโผนมาก เดิน จงกรมธรรมดาเหมือนคนอื่นเขาไม่ได้ ต้องอาศัยมหาสติปัญญาเข้ามาช่วย คือใช้ทำสติคุม ทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นการเหลียวมองซ้ายขวา การขยับร่างกายทุก ๆ ส่วน หรือว่าพิจารณา อสุภะไปด้วย คือนึกว่ามองเห็นโครงกระดูก หรือแม้แต่เศษกระดูกข้างทางหรือว่าซากศพ ทั้งหมด แล้วก็เดินไปด้วยความรวดเร็ว หรือไม่วิ่งหรือไม้ก็ต้องทำท่าชกทำฟัน คือชกลม เหมือนนักรบเลยเจ้าคะ เพราะว่าจิตมันตื่นมาก

หลวงตา นี่ที่ตั้งสติดี ๆ แล้ว ที่เวลามันไปชกลมชกแล้งแสดงว่าสติไม่ดี กำลังจะเป็นบ้าเข้าใจไหม

โยม ไม่ค่ะ แต่คราวนี้มันทำไม่ได้ แล้วชกก็คือเป็นนิมิตโครงการกระดูกขึ้นมา แต่ว่าชกโครงการกระดูกนั้น แต่ไม่ว่าจะทำอะไร ไม่ว่าจะชกหรือว่าจะฟันโครงการกระดูกนั้น มันก็ไม่สะเทือนเลยเจ้าค่ะ

หลวงตา ฟันโครงการกระดูกไม่เป็นไรฟันโครงการกระดูกฟันไปเถอะ

โยม สรุปแล้วนี่ โครงการกระดูกที่ตั้งไว้ทั้งเราและเขาก็มีโครงการกระดูกเหมือน ๆ กัน แต่ทำไมทำลายมันไม่ได้เลย

หลวงตา โครงการกระดูกอะไรทำลายไม่ได้

โยม โครงการกระดูกที่อยู่ในนิมิตนะค่ะ นิมิตที่เห็นในทางจกรม พยายามทำลายก็ทำลายไม่ได้ ไม่ว่าจะฟันจะชกจะเอาปืนมายิงก็ทำไม่ได้ค่ะ

หลวงตา ทำมันไม่ได้ อย่างนั้นหรือ คือยังมันก็ไม่ตายอย่างนั้นหรือ

โยม มันไม่สะเทือนเหมือนกันว่ามันไม่มีตัวตน เหมือนฟันไปแล้วแล้วไม่ถูกมัน แต่ทั้ง ๆ ที่คิดว่าฟันถูกแต่ไม่ถูก เหมือนไม่มีตัวตนแต่แค่เห็นเฉย ๆ แล้วพอสุดท้ายก็เลยเอาปืนว่า เอาน้ำมันรดแล้วก็จุดไฟเผา แล้วคราวนี้มันก็ไหม้ลงไปกองเป็นขี้เถ้า คราวนี้ก็กำหนดต่อไปว่า ให้มีโครงการกระดูกเป็นชิ้นส่วนอยู่รอบทางจกรมหมดเลย เอาน้ำมันรดให้หมดแล้วจุดไฟเผาทั้งหมดเลย ก็กลายเป็นว่าไฟถูกรอบทางจกรมแล้ว คราวนี้หนูซึ่งเป็นจิตกับผู้รู้ซึ่งดูอยู่ แล้วจิตนี้ก็จะบอกว่า ถ้ามจิตตัวเองว่ารู้สึกอย่างไรกับเขาและเราที่ถูกไฟเผาหมดไหม้ไปหมดแล้ว ก็บอกว่าไม่มีอะไรไม่รู้สึกอะไร คือจิตไม่เกี่ยวข้อง เสร็จแล้วอาการที่เห็น้อยจากการที่สู้เมื่อตะกี้นี้ละ จิตเป็นอย่างไร ในจิตถามขึ้นมา จิตก็บอกจิตก็ไม่เป็นอะไร แล้วพอสุดท้ายจิตก็มองรอบข้าง ๆ รอบสิ่งภายนอกที่เห็น จิตไปเกี่ยวข้องไหม จิตก็ตอบว่าไม่เกี่ยวข้อง คราวนี้จิตก็เกิดสงสัยว่า ผู้รู้ที่ถามจิตนั้นเป็นใคร แล้วก็เลยค้างไว้แค่นี้

ที่สงสัยก็คือว่า วิธีการที่ใช้ฝึกสติด้วยกิริยาอาการแปลกประหลาดนี้ จะผิดธรรมดาหรือไม่เจ้าค่ะ เพราะมีผู้เห็นแล้วก็ทำทำทางแปลกประหลาดตั้งงกับสิ่งที่เห็น

หลวงตา ไม่ผิดแหละ สติดีไม่ผิด การดำเนินเป็นอุบายวิธีการของสติปัญญาที่จะชักฟอกสิ่งสกปรกทั้งหลายคือกิเลสออก ต้องมีวิธีการหลายด้านหลายทางเป็นเทคนิคของแต่ละคน ๆ อันนี้การพิจารณานี้มันเป็นตามรายของบุคคล ๆ แต่เวลารวมแล้วมันก็เป็นอยู่ในโครงการอันเดียวกัน คือ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ม้วนเสื่อลงไปอันเดียวกัน ที่พิจารณานี้

ถูกต้องแล้วนะ ให้ย่ำกันอยู่ในนั้นละ แล้วความรู้ความเห็นมันจะละเอียดเข้าไปทุกสิ่งทุกอย่าง อาการที่เกี่ยวข้องกับจิตก็จะละเอียดไปตาม เปลี่ยนสภาพมาเรื่อย ทางนี้สติปัญญาตามไปเรื่อยๆ เข้าใจไหมละ ถือหลักจิตเป็นสำคัญ อย่างนี้จากหลักจิต จิตเป็นตัวตั้ง อะไรจะเอนเอียงไปไหนก็เป็นเรื่องภายนอกๆ จิตไม่เอน ความรู้ไม่เอน อะไรปรากฏขึ้นมารู้หมดไม่เอน เข้าใจไหมละ เข้าใจแล้วหรือ

โยม มีอีกคำถามหนึ่งเจ้าคะ

หลวงตา แน่มันจะไม่ได้ไปไหนนะนี่

โยม คำถามเดียวเจ้าคะ แล้วเวลาจะพิจารณาให้จิตอยู่กับพุทโธทุกอิริยาบถไม่ว่าจะเคลื่อนไหวไปมา กิน คิด พุด หรือ ทำ เวลาต้องติดต่อสื่อสารกับผู้คนนะคะ คราวนี้แค่อัปากพูดนี่สิ่งที่กำหนดอยู่ในจิต มันก็ขาดปฏิบัติทาในสมาธิไปแล้ว

หลวงตา สติไม่ขาดไม่เป็นไร ให้สติมันดีเถอะ เคลื่อนไหวไปไหนสติจ่ออยู่ตลอดเวลา นั่นแหละเรียกว่าเป็นผู้มีหลักเกณฑ์ เข้าใจหรือ

โยม แล้วถ้าเป็นตัวเวทนาที่อยู่ในภวณามธรรมมันเกิดขึ้น หรือว่าเป็นสังขารกับสัญญาที่เป็นนามธรรมเกิดขึ้นละเจ้าคะ จะใช้สติแบบไหนที่จะตามรู้ หรือว่าแค่ตามดูเกิดขึ้นดับๆ ของมันเท่านั้นเจ้าคะ

หลวงตา มันจะมีอะไรก็มีแต่สติกับปัญญาสองอย่างเท่านั้น ที่ทำงานใกล้ชิดติดพันกับกิเลสมาก ไม่มีอะไรเกินสติปัญญาไปได้ ความเพียรเป็นเครื่องหนุนตลอดไม่ถอยหลัง เข้าใจไหม ทุกข์บ้างก็อดทนเอา นี่ท่านว่า ชันติ วิริยะ แต่สติปัญญาเป็นทางก้าวเดินตลอด เข้าใจหรือ เอาเท่านั้นแหละ

คำถามด่วนจากอินเตอร์เน็ต

ข้อ ๑ กราบเรียนถามหลวงตา กราบขอภัยล่วงหน้า ถ้าหากว่าเป็นคำถามที่หนักไป ขอลาเรื่องการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ขณะนี้มีคณะสงฆ์แตกความเห็นออกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเห็นด้วยกับ ดร.วิษณุ แต่สงฆ์อีกฝ่ายหนึ่งไม่เห็นด้วย อยากกราบเรียนถามเป็นความรู้ว่า ถ้าหากเกิดเป็นสังฆเภทขึ้นแล้ว สงฆ์ฝ่ายไหนจะเป็นผู้ทำอนันตริยกรรม สงฆ์ฝ่ายไหนเป็นผู้ไม่มีกรรมครับ เพราะเหตุใด

หลวงตา ไม่ตอบ ชี้แจงตอบ

ข้อ ๒ กรณีที่มีฆราวาสเป็นผู้แต่งตั้งพระมาทำหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช ถ้าหากเหตุการณ์บานปลายจนเกิดเหตุสังฆเภทกับคณะสงฆ์ขึ้นมา ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว ฆราวาสผู้แต่งตั้งจะเข้าข่ายทำอนันตริยกรรมด้วยหรือไม่ครับ

หลวงตา ท้าวมหาพรหมก็เข้าด้วย ออย่าว่าแต่พวกนี้เลย ไม่เข้าแต่พวกถึงนิพพาน
แล้วไม่เข้า เข้าใจหรือ เราชี้แจงตอบ หายุ่งตั้งแต่เรื่องอันนี้แหละ เรื่องชี้หมู่ชี้หมาที่มา
ทำลายศาสนาซึ่งเป็นความสงบร่มเย็นตลอดมานี้ มีแต่เรื่องฟันเรื่องไฟเผาตลอดเวลาอย่าง
นี้ กวนกันเหลือเกินนะ เรื่องเหล่านี้กวนมากที่สุด เออะพอชี้แจงตอบ
ให้พร อัจฉิต์ ปตฺถิต์ ฯ

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th